

Lög um breyting á lögum nr. 66 27. júní 1921, um fasteignaskatt, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 24. apríl 1954, nr. 66.

Lög um viðauka við lög nr. 28 23. apríl 1946, um virkjun Sogsins, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 67.

Lög um breyting á lögum nr. 31 4. febr. 1952, um skipun prestakalla, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 68.

Lög um breyting á lögum nr. 41 28. nóv. 1919, um landamerki o. fl., undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 69.

Lög um breyting á lögum nr. 80 11. júní 1938, um stéttarfélög og vinnudeilur, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 70.

Lög um happdrætti dvalarheimilis aldraðra sjómanna, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 71.

Lög um breyting á lögum nr. 28/1940, um friðun hreindýra og eftirlit með þeim, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 72.

Lög um breyting á póstlögum, nr. 31 12. febr. 1940, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 20. apríl 1954, nr. 73.

Auglýsing um viðskipta- og greiðslusamning milli Íslands og Rúmeníu, undirskrifuð af utanríkisráðherra 23. apríl 1954, nr. 74.

Auglýsing um gildistöku ákvæða Norðurlandasamnings um breyting á samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar frá 10. febr. 1931, um innheimtu meðlaga, undirskrifuð af utanríkisráðherra 4. maí 1954, nr. 75.

Auglýsing um gildistöku ákvæða Norðurlandasamnings um breyting á samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, frá 6. febr. 1931, um alþjóðleg einkamálaréttarákvæði um hjúskap, ættleiðingu og lögráð, undirskrifuð af utanríkisráðherra 4. maí 1954, nr. 76.

Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum, undirskrifuð af forsætisráðherra 7. maí 1954, nr. 77.

REGLUR

um merkingu skipa.

25

25. febr.

Samkvæmt 27. gr. laga nr. 17 frá 8. marz 1948, um skráningu skipa, eru hér með settar eftirfarandi reglur um merkingu skipa:

1. gr.

Öll skip, íslenskt sem erlend, skulu bera á sér glögg talti og heimilisfang, er þau koma í íslenska landhelgi eða hafast þar við.

2. gr.

Nafn hvers skips og nafn staðar þess, er það er frá, skal málað á afturstafn þess með latnesku lettri, ljósleitu með dökku undirlit, eða dökku lettri á ljósleitan undirlit. Á sama hátt skal mála nafn skipsins á framstafn þess, beggja megin.

Fiskiskip, skulu, auk þess að vera merkt á þann hátt, er að ofan greinir, vera merkt umdæmisbókstöfum og umdæmistölum þeim, sem það hlaut við skráningu þess sem fiskiskip. Þessir umdæmisbókstafir og tölur skulu málaðar á framstafn skipsins með ljósu lettri á dökkan grunn eða dökku lettri á ljósan grunn.

Vélknúin fiskiskip skulu einnig hafa umdæmisbókstafina og umdæmistölurnar málaðar á reyk háfinn svo að sjáist skýrt. Mótorbátar, sem ekki hafa reyk háf, eru undanþegnir þessu ákvæði.

25 Einkennisbókstafi þá, sem skipið hlaut við skráningu þess, skal greinilega merkja í lestaropskarminn að innan.

Ef skip siglir til annarra landa, þá skal setja nafn þess þar að auki með sama hætti á báðar skipshliðar, enda skal, svo fljótt sem unnt er, marka bæði að framan og aftan á skip, hversu djúpt það ristir, öðrum megin í desimetrum, en hinum megin í enskum fetum.

3. gr.

Hvert skipaskráningarumdæmi hefur sína umdæmisbókstafi og skulu öll fiskiskip og bátar bera umdæmisbókstafi og tölur þess umdæmis, sem það er skráð í.

Umdæmisbókstafirnir eru þessir:

AK Akranes.
 AR Árnessýsla.
 BA Barðastrandarsýsla.
 EA Eyjafjarðarsýsla og Akureyri.
 GK Gullbringu- og Kjósarsýsla og Hafnarfjörður.
 HU Húnavatnssýslur.
 IS Ísafjarðarsýslur og Ísafjörður.
 KE Keflavík.
 MB Mýra- og Borgarfjarðarsýsla.
 NK Neskaupstaður.
 NS Norður-Múlasýsla og Seyðisfjörður.
 ÓF Ólafsfjörður.
 RE Reykjavík.
 SF Skaftafellssýslur.
 SH Snæfellsness- og Hnappadalssýsla.
 SI Siglufjörður.
 SK Skagafjarðarsýsla og Sauðárkrókur.
 ST Strandasýsla.
 SU Suður-Múlasýsla.
 TH Þingeyjarsýslur.
 VE Vestmannaeyjar.

4. gr.

Stærð bókstafa í nafni og heimilsfangi skal vera þessi:

Á skipum stærri en 30 rúml. 15 cm á hæð og 11 cm á breidd.

Á skipum minni en 30 rúml. 12 cm á hæð og 9 cm á breidd.

Stærð umdæmisbókstafa og umdæmistalna skal vera:

Á fiskiskipum stærri en 30 rúml. 45 cm á hæð og 38 cm á breidd.

Á fiskiskipum minni en 30 rúml. 25 cm á hæð og 18 cm á breidd.

Á opnum vélbátum 20 cm á hæð og 14 sm á breidd.

Stærð umdæmisbókstafa og umdæmistalna á reykhníf skal vera hin sama og á framstafni skipsins.

Einkennisbókstafir og nettó rúmlestatala, sem höggva skal í lestaropskarminn að innan, skal vera 15 cm á hæð og 11 cm á breidd.

Dæmi: TFER 106 $\frac{24}{100}$

5. gr.

Bannað er að afmá einkenni þau, er í 2. og 3. gr. segir, eða afbaka þau, gera þau óþekktanleg, hylja þau eða dylja. Sama gildir um erlend skip meðan þau eru í íslenskri landhelgi.

6. gr.

Umdæmisbókstafi og umdæmistölur hvers skips skal setja á skipsbáta, dufl og helztu veiðigögn þau, er skipinu fylgja. Bókstafir þessir og tölur þurfa ekki að vera stærri en svo, að auðvelt sé að greina hvert frá öðru. Eigendur veiðitækja mega auk þess merkja þau með öðrum sérstökum merkjum, er þeim þykja henta.

25

25. febr.

7. gr.

Sú skylda hvílir á eiganda skips að halda vel við öllum áðurgreindum bókstöfum, tölum og öðrum merkjum, er skipi ber að hafa og sett hafa verið á það.

8. gr.

Brot gegn reglum þessum varða sektum samkv. 25. gr. laga nr. 17/1948. Þá varðar það og sektum samkv. 3. gr. laga nr. 31/1925, ef fiskiskip kemur í íslenska landhelgi án þess að vera merkt á þann hátt, er í reglum þessum greinir.

9. gr.

Reglur þessar eru settar samkv. 27. gr. laga nr. 17 frá 8. marz 1948, um skráningu skipa, og öðlast gildi þegar í stað.

Fjármálaráðuneytið, 25. febrúar 1954.

Eysteinn Jónsson.

Sigtr. Klemenzson.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 127 26. júní 1953, um verkun og mat á saltfiski til útflutnings.

26

8. marz

1. gr.

Aftan við 16. gr. reglugerðarinnar komi svo hljóðandi viðauki:

Yfirfiskmatsmenn skulu framkvæma yfirmat á öllum óverkuðum og hálfþurrum saltfiski, sem ætlaður er til útflutnings, svo og þeim saltfiski, sem verkaður er fyrir Spánarmarkað. Yfirmat þetta skal framkvæmt þannig, að tekin eru sýnishorn af fiskinum metnum og pökkuðum eins og undirmatsmenn hafa gengið frá honum hjá hverjum fiskeiganda. Yfirfiskmatsmaður skal meta sýnishornin og prófa vigt þeirra nákvæmlega og gera um það skýrslu í því formi, er fiskmatsstjóri ákveður. Skýrslur um mat sýnishornanna skulu yfirfiskmatsmenn senda fiskmatsstjóra, en hann afhendir útflytjanda eitt eintak af skýrslum þessum. Skýrslurnar skulu hafa borizt fiskmatsstjóra áður en skip það, er farminn tekur, leggur frá landi. Lágmark sýnishorna skal vera með hliðsjón af fiskmagni, sem hér segir:

Af 100 pk. og minna	skulu metnir 3 pk.
— 100—500 pk.	— — 5 —
— 500—1000 pk.	— — 7 —
— 1000—2000 pk.	— — 10 —
— 2000 pk. og þar yfir	— — 15 —

Ef yfirfiskmatsmaður getur ekki komið því við að framkvæma sjálfur yfirmatið, getur hann falið það starf sérstökum trúnaðarmanni sínum, sem jafnframt er löggiltur fiskmatsmaður.